

Kohtuasi C-352/22**Eelotsusetaotlus****Saabumise kuupäev:**

1. juuni 2022

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Oberlandesgericht Hamm (liidumaa kõrgeim üldkohus Hammis, Saksamaa)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

19. mai 2022

Puudutatud isik:

A.

Taotluse esitaja:

Generalstaatsanwaltschaft Hamm

OBERLANDESGERICHT HAMM**KOHTUMÄÄRUS**

[...]

Väljaandmist puudutav asi

(eelotsusetaotlus Euroopa Kohtule)

mis puudutab

Türgi kodanikku A-d
sünniaeg [...], sünnikoht B/Türgi,
elukoht E,

[...]

seoses

isiku väljaandmine Saksamaalt Türgile tapmise tõttu kohtu alla
andmise eesmärgil,

(käesolevas asjas: ELTL artikli 267 alusel eelotsusetaotluse

esitamine Euroopa Kohtule).

Generalstaatsanwaltschaft Hammi (Hammi peaprokuratuur) toimikute alusel tegi Oberlandesgericht Hammi (liidumaa kõrgeim üldkohus Hammis) 2. kriminaalkolleegium

19. mail 2022 koosseisus

[...] [kohtukolleegiumi koosseis]

järgmise kohtumääruse:

1.

[...] [märkused riigisisese menetluse kohta]

2.

Euroopa Kohtule esitatakse ELTL artikli 267 alusel järgmine eelotsuse küsimus:

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/32/EL artikli 9 lõikeid 2 ja 3 koostoimes Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/95/EL artikli 21 lõikega 1 tuleb tõlgendada nii, et muus Euroopa Liidu liikmesriigis tehtud jõustunud otsus, millega tunnustatakse isikut pagulasena Genfi pagulasseisundi konventsiooni tähenduses, on isiku väljaandmise taotluse saanud liikmesriigis toimivas väljaandmismenetluses tulenevalt liidu õiguses sätestatud kohustusest tõlgendada riigisisest õigust kooskõlas direktiiviga (ELTL artikli 288 kolmas lõik ja ELL artikli 4 lõige 3) siduv ega luba isikut kolmandale riigile või päritoluriigile välja saata seni, kuni pagulasena tunnustamise otsus uuesti kehtetuks tunnistatakse või kuni selle kehtivusaeg lõpeb?

3.

[...] [märkused riigisisese menetluse kohta]

Põhjendused

I.

- 1 Puudutatud isik (edaspidi „isik“) on Türgi kodanik, rahvuselt kurd, kes lahkus Türgist 2010. aastal ja taotles poliitilistel põhjustel varjupaika Itaalias. Tuginedes varjupaigataotluses esitatud väitele, et Türgi asutused olid isikut väidetavalt PKK toetamise tõttu poliitiliselt taga kiusanud, tegi Torino piirkondlik komisjon pärast isiku ärakuulamist 19. mail 2010 otsuse tunnustada isikut pagulasena Genfi pagulasseisundi konventsiooni tähenduses. Isikul on Itaalia asutuste välja antud pagulasseisundit tõendav dokument, mis kehtib kuni 25. juunini 2030. Isiku harilik viibimiskoht on alates 2019. aasta juulist Saksamaa Liitvabariik.

- 2 Türgi asutused kuulutasid isiku Interpoli kaudu tagaotsitavaks ja taotlesid isiku väljaandmist, et ta tapmise jm tõttu kohtu alla anda. Tagaotsitavaks kuulutamise aluseks on Bingöli 1. High Criminal Courti 3. juuni 2020. aasta [...] vahistamismäärus.
- 3 Isikut süüdistatakse järgmises:

Väidetavalt oli isikul 9. septembril 2009 Bingölis esmalt vaidlus sugulastega ühisel põllul tomatite kasvatamise üle. Vaidluse järel pöördus isik väidetavalt tagasi koju, kus ta pärast sõnavahetust oma isa ja vennaga tegi tulirelvast lasu ja tabas oma ema, kes saadud vigastustesse hiljem haiglas suri.
- 4 Kohtukolleegium tegi 18. novembril 2020 kinni peetud isiku suhtes 24. novembril 2020 esialgse määruse väljaandmise eesmärgil vahi alla võtmiseks ja pärast Interpoli kaudu tagaotsitavaks kuulutamisele vastavate vajalike väljaandmisdokumentide saabumist 23. detsembril 2020 ametliku määruse väljaandmise eesmärgil vahi alla võtmiseks, mis kehtis 14. aprillini 2022.
- 5 Kohtukolleegium tunnistas 2. novembri 2021. aasta määrusega isiku väljaandmise Türgile kohtu alla andmise eesmärgil lubatavaks ja pikendas väljaandmise eesmärgil vahi all hoidmise aega. Kohtukolleegium märkis muu hulgas seda, et väljaandmist takistavat asjaolu rahvusvahelist õigusabi kriminaalasjades reguleeriva seaduse (Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen, edaspidi „IRG“) § 6 lõike 2 ning väljaandmise Euroopa konventsiooni artikli 3 lõigete 1 ja 2 tähenduses ei esine. Isiku väited ning tema esitatud dokumendid ja kohtukolleegiumile teadaolevad Itaalia varjupaigamenetluse põhjal saadud andmed ei anna olulist alust eeldada, et väljaandmist taotletakse seoses mittepoliitilise kriminaalkorras karistatava teoga, selleks et isikut poliitilistel tõekspidamistel põhinevatel kaalutlustel kohtu alla anda või karistada (väljaandmise Euroopa konventsiooni artikli 3 lõike 2 esimene võimalus) või et väljaandmise korral võiks isiku seisund mõnel eespool toodud põhjusel halveneda (väljaandmise Euroopa konventsiooni artikli 3 lõike 2 teine võimalus).
- 6 Itaalia asutuste otsuse kohta tunnustada isikut pagulasena Genfi pagulasseisundi konventsiooni tähenduses märkis kohtukolleegium, et kõnealune tunnustamine ei tähenda üldist väljaandmiskeeldu. Väljaandmismenetlus ja varjupaigamenetlus – olgu tegemist Saksamaa või välisriigi menetlusega – on eraldi menetlused, milles võib põhimõtteliselt teha lahknevaid otsuseid. Haldusasutuste ja halduskohtute otsustel ei ole väljaandmismenetluse suhtes – nagu tuleneb varjupaigaseaduse (Asylgesetz, edaspidi „AsylG“) § 6 teisest lausest – siduvat toimet, kuid IRG § 6 lõikes 2 ning väljaandmise Euroopa konventsiooni artikli 3 lõikes 2 sätestatud tingimuste eraldiseisval kontrollimisel väljaandmismenetluses on need siiski kaudseteks tõenditeks.
- 7 Kohtukolleegium tegi seejärel ise prognoosi selle kohta, millisesse ohtu satuks isik tulenevalt olukorrast sihtriigis – Türgi Vabariigis –, ning arvestades isiku poolt Itaalia varjupaigamenetluses esitatud väiteid – mis on kohtukolleegiumile

Itaalia asutuste edastatud varjupaigamenetluse dokumentide põhjal teada – ja Saksamaa väljaandmismenetluses esitatud väiteid, märkis sõnaselgelt, et Türgi asutuste 9. veebruari 2021. aasta verbaalnoodis sisalduv kinnitus selle kohta, et isiku suhtes tema väljaandmise korral algatatavas menetluses järgitakse EIÕK artiklites 5 ja 6 sätestatud nõudeid, sealhulgas õigust õiglasele kohtulikule arutamisele, on usutav. Isikule avalduvat tõsist ja konkreetset ohtu, et väljaandmise korral satub ta Türgis poliitilise tagakiusamise ohvriks IRG § 6 lõike 2 ning väljaandmise Euroopa konventsiooni artikli 3 lõike 2 tähenduses, ei esine.

8 [...] [märkused riigisisese menetluse kohta]

9 Isik esitas kohtukolleegiumi 2. novembri 2021. aasta määruse peale põhiseaduslikkuse järelevalve kaebuse Bundesverfassungsgerichtile (Saksamaa Liitvabariigi konstitutsioonikohus). 30. märtsi 2022. aasta määrusega (kohtuasja number: 2 BvR 2069/21) tühistas Bundesverfassungsgericht (Saksamaa Liitvabariigi konstitutsioonikohus) kohtukolleegiumi 2. novembri 2021. aasta määruse osas, milles väljaandmine tunnistati lubatavaks, ja saatis asja selles osas kohtukolleegiumile tagasi. Muus osas jättis ta isiku esitatud põhiseaduslikkuse järelevalve kaebuse läbi vaatamata.

Bundesverfassungsgericht (Saksamaa Liitvabariigi konstitutsioonikohus) põhjendas 30. märtsi 2022. aasta määruhes tühistamist sellega, et kuna ELTL artikli 267 kolmandat lõiku eirates jättis kohtukolleegium käesolevas asjas tõstatatud – asjas otsuse tegemise seisukohast määrava ja seni selgeks tegemata – liidu õiguse küsimuse, kas Itaalia asutuste 19. mai 2010. aasta jõustunud otsus, millega tunnustati isikut pagulasena, on Saksamaa Liitvabariigi väljaandmismenetluse suhtes tulenevalt liidu õiguses sätestatud kohustusest tõlgendada riigisisest õigust kooskõlas direktiiviga (ELTL artikli 288 kolmas lõik ja ELL artikli 4 lõige 3) siduv ja seega ei luba isikut Türgile välja anda, Euroopa Kohtule eelotsuse küsimusena esitamata, siis rikkus kohtukolleegium isikule põhiseaduse (Grundgesetz, GG) artikli 101 lõike 1 teisest lausest tulenevat põhiõigust, mille kohaselt ei või kelleltki võtta õigust asja arutamisele seaduse alusel moodustatud kohtus.

10 Kohtukolleegium tegi 14. aprillil 2022 määruse, millega nägi ette, et 23. detsembril 2020 väljaandmise eesmärgil tehtud ametlik vahistamismäärus jääb teatud tingimustel täitmata, ning jättis rahuldamata isiku 8. aprilli 2022. aasta taotluse väljaandmise eesmärgil tehtud ametlik vahistamismäärus tühistada. 14. aprillil 2022 vabastati isik vahi alt.

II.

1.

11 Bundesverfassungsgericht (Saksamaa Liitvabariigi konstitutsioonikohus) tühistas 30. märtsi 2022. aasta määrusega kohtukolleegiumi 2. novembri 2021. aasta määruse – mis on vastavalt IRG § 13 lõike 1 teisele lausele vaidlustamatu – osas,

milles isiku väljaandmine tunnistati lubatavaks, mistõttu tuleb IRG § 33 alusel teha väljaandmise lubatavuse kohta uus otsus.

2.

- 12 Kohtukollegium palub sellega seoses Euroopa Kohtul vastata eespool sõnastatud eelotsuse küsimusele.

3.

- 13 Vastusest sellele küsimusele oleneb kohtukollegiumi otsus käesolevas väljaandmismenetluses; ühekorraga esimese ja viimase astme kohtuna peab kohtukollegium, arvestades seda, et Saksa konstitutsioonikohtu seaduse (Bundesverfassungsgerichtsgesetz, BVerfGG) § 31 lõike 1 kohaselt on Bundesverfassungsgerichti (Saksamaa Liitvabariigi konstitutsioonikohus) otsus talle siduv, esitama ELTL artikli 267 kolmanda lõigu alusel asja lahendamise seisukohast määrava küsimuse Euroopa Kohtule.

- 14 Kuna väljaandmise lubatavuse tingimused on väljaandmise Euroopa konventsiooni alusel täidetud, ei esine muid väljaandmist takistavaid asjaolusid ja kohtukollegiumi hinnangul ei ohusta isikut Türgis poliitiline tagakiusamine, millest tulenevalt ei takista väljaandmist ka 28. juuli 1951. aasta Genfi pagulasseisundi konventsiooni artiklis 33 sätestatud nn tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõte, siis sõltub isiku väljaandmise lubatavus sellest, kas Itaalia asutuste 19. mai 2010. aasta määrus, millega tunnustati isikut pagulasena, on Saksamaa Liitvabariigis toimivas väljaandmismenetluses tulenevalt liidu õiguses sätestatud kohustusest tõlgendada riigisisest õigust kooskõlas direktiiviga (ELTL artikli 288 kolmas lõik ja ELTL artikli 4 lõige 3) siduv ega luba isikut kolmandale riigile või päritoluriigile välja saata seni, kuni pagulasena tunnustamise otsus uuesti kehtetuks tunnistatakse või kuni selle kehtivusaeg lõpeb.

Kui Itaalia varjupaigaotsus oleks käesolevas asjas kõne all oleva väljaandmismenetluse suhtes siduv, siis oleks tulenevalt sellest, et eeldada tuleb isiku poliitilist tagakiusamist, olemas väljaandmist takistav asjaolu IRG § 6 lõike 2 ning väljaandmise Euroopa konventsiooni artikli 3 lõike 2 tähenduses, mistõttu tuleks isiku väljaandmine lubamatuks tunnistada ning kohtukollegiumi 23. detsembril 2020 väljaandmise eesmärgil tehtud ametlik vahistamismäärus tühistada.

4.

- 15 Eelotsuse küsimus on õiguskirjanduses vaidluse all ja sellele ei ole liikmesriigi kohtupraktikas – Bundesverfassungsgericht (Saksamaa Liitvabariigi konstitutsioonikohus) jättis 13. aprilli 1983. aasta otsuses (1 BvR 866/82, 1 BvR 890/82) küsimuse, mis puudutab jõustunud pagulasena tunnustamise otsuse võimalikku siduvat toimet, sõnaselgelt lahtiseks – ja Euroopa Kohtu praktikas seni veel vastatud.

a)

- 16 Bundesverfassungsgericht (Saksamaa Liitvabariigi konstitutsioonikohus) märkis 30. märtsi 2022. aasta määruses vaidluse eseme kohta järgmist:
- 17 „[...] Euroopa Liidu õigusest tuleneva vaidluse aluseks oli direktiivi 2005/85/EÜ artikkel 7, mille kohaselt võib pooleli oleva varjupaigamenetluse ajal isiku välja anda vaid Euroopa Liidu piires, nimelt Euroopa vahistamismääruse alusel, või rahvusvahelisele kriminaalkohtule või tribunalile. Direktiiv 2005/85/EÜ kaotas kehtivuse ja asendati Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiviga 2013/32/EL, mille artikkel 9 asendas direktiivi 2005/85/EÜ artikli 7. Direktiivi 2013/32/EL artikli 9 lõike 3 kohaselt annab direktiiv nüüd võimaluse isik varjupaigamenetluse ajal kolmandale riigile välja anda, kui pädevad ametiasutused on veendunud, et väljaandmisotsusega ei kaasne otsene ega kaudne tagasi- või väljasaatmine, millega rikutakse selle liikmesriigi rahvusvahelisest õigusest või liidu õigusest tulenevaid kohustusi.“
- 18 (b) Selle põhjal tehakse õiguskirjanduses järeldus, et vähemasti alates sellest hetkest, mil Euroopa Liidu liikmesriik on teinud pagulasena tunnustamise otsuse, mis on jõustunud, ei ole väljaandmine kolmandale riigile liidu õiguse kohaselt enam lubatav, ja AsylG § 6 teist lauset, mille kohaselt ei ole pagulasena või rahvusvahelise kaitse saajana tunnustamise otsus väljaandmismenetluses enam siduv, tuleb tõlgendada kooskõlas direktiividega. [...] [allikad ja muud märkused õigusteoreetiliste seisukohtade kohta]
- 19 (c) Õiguskirjanduses esindatud vastupidise seisukoha [allikad] [...] järgi nähtub direktiivi 2005/85/EÜ artikli 7 lõikest 2, et liidu seadusandjad on pidanud varjupaigamenetlust ja väljaandmismenetlust teineteisest sõltumatuteks iseseisvateks menetlusteks ja et varjupaigamenetluses tehtud otsusel puudub väljaandmismenetluse suhtes siduv toime. [...] [allikad ja lisamärkused õigusteoreetiliste seisukohtade kohta]

b)

- 20 Euroopa Kohus ei ole seni ammendavalt selgitanud, kuidas tuleb tõlgendada direktiivi 2013/32/EL artikli 9 lõikeid 2 ja 3 koostoimes direktiivi 2011/95/EL artikli 21 lõikega 1, ega ole otsuse tegemise seisukohast määravale küsimusele veel lõplikku vastust andnud, mistõttu palub kohtukolleegium Euroopa Kohtul vastata eespool sõnastatud eelotsuse küsimusele.

5.

- 21 Kohtukolleegium jääb praeguse õigusliku hinnangu kohaselt oma seisukoha juurde, millel põhines 2. novembri 2021. aasta määrus väljaandmise lubatavuse kohta ja mille kohaselt ei ole Itaalia asutuste otsus isiku pagulasena tunnustamise kohta käesoleva väljaandmismenetluse suhtes siduv, mistõttu ei takista see isiku väljaandmist, ja kõigi seni teadaolevate asjaolude hindamise põhjal ei ohusta isikut päritoluriigile väljaandmise korral poliitiline tagakiusamine, millest

tulenevalt väljaandmist takistavaid asjaolusid IRG § 6 lõike 2 ning väljaandmise Euroopa konventsiooni artikli 3 lõike 2 tähenduses ei esine.

a)

- 22 Kohtukolleegium leiab, et Itaalia asutuste varjupaigaotsuse siduva toime ja seega väljaandmist takistava toime vastu räägib otsustaval määral see, et nii direktiivi 2005/85/EÜ artikli 7 lõikest 2 kui ka direktiivi 2013/32/EL artikli 9 lõikest 2 tuleneb, et varjupaigamenetlus ja väljaandmismenetlus on teineteisest sõltumatud iseseisvad menetlused. Ei direktiiv 2013/32/EL ega direktiiv 2011/95/EL ei sisalda sõnaselgeid sätteid, mis näeksid ette siduva toime.

b)

- 23 Peale selle võib selle otsuse tegemise, millega tunnustatakse isikut pagulasena Genfi pagulasseisundi konventsiooni tähenduses, ja väljaandmismenetluse algatamise vahele jääda pikk ajavahemik – nagu käesolevas asjas –, mille jooksul võivad pagulasena tunnustamise osas määravad asjaolud muutunud olla. Kui väljaandmistootluse saanud riigile oleks väljaandmise lubatavuse hindamisel teise EL liikmesriigi – käesolevas asjas Itaalia – jõustunud otsus isiku pagulasena tunnustamise kohta siduv, siis tuleks uute asjaolude ilmnemise korral, mis annavad alust hinnata poliitilise tagakiusamise küsimust teisiti, viia teises EL liikmesriigis – käesolevas asjas Itaalias – läbi ajamahukas pagulasena tunnustamise otsuse tühistamise menetlus. See ei oleks aga – kuna üldjuhul viibib isik väljaandmise eesmärgil vahi all – kooskõlas kinnipidamisasjades kehtiva kiirendatud menetluse põhimõttega.

c)

- 24 Viimaks leiab kohtukolleegium, et hoolimata jõustunud otsusest, millega tunnustatakse isikut pagulasena Genfi pagulasseisundi konventsiooni tähenduses, on isiku väljaandmine kolmandaks riigiks olevale päritoluriigile lubatav, kui kõnealune väljaandmine – nagu käesolevas asjas – ei riku rahvusvahelist õigust ega liidu õigust (eelkõige põhiõiguste harta artikkel 18 ja artikli 19 lõige 2). Kohtukolleegium leiab, et see on kooskõlas Euroopa Kohtu poolt korduvalt õiguspärase eesmärgina tunnustatud põhimõttega välistada Euroopa Liidu siseturul vabalt liikuvate ja süüteo toime pannud või süüteo toimepanemises kahtlustatavate isikute karistamatus (selle eesmärgi rõhutamise kohta vt Euroopa Kohtu 2. aprilli 2020. aasta otsus *Ruska Federacija*, C-897/19 PPU, EU:C:2020:262, punkt 60 ja seal viidatud kohtupraktika). Kui kohtu alla andmise eesmärgil väljaandmine oleks tulenevalt sellest, et pagulasena tunnustamise otsus on siduv, ilma täiendava kontrollita lubamatu, tooks see enamikul juhtudel kaasa isiku karistamatuse. On tõsi, et teoreetiliselt saaks Saksamaa Liitvabariigis algatada asjaomase isiku suhtes karistusseadustiku (*Strafgesetzbuch*, StGB) § 7 lõike 2 punkti 2 alusel kriminaalmenetluse. Praktiliselt ei saa seda aga teha, kuna tõendid – muu hulgas tunnistajad – asuvad Türgis ja Saksa uurimisasutustel ei ole võimalik neid kohale toimetada ega nendelt Türgis ütlusi võtta.

Sageli tuleb ette, et karistuse täideviimise juhtudel ei ole tingimused karistuse täitmiseks isiku asukohariigi õiguse kohaselt täidetud.

Käesolevas kohtumääruses viidatud õigusnormid on esitatud kohtumääruse lisas.

[...]

TÖÖDOKUMENT

19. mai 2022. aasta kohtumääruse lisa:

Kohtumääruses viidatud kohaldatavad õigusnormid on sõnastatud järgmiselt:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta artikkel 9:

1. Taotlejal lubatakse jääda liikmesriiki üksnes menetluse eesmärgil seni, kuni menetlev ametiasutus on vastu võtnud otsuse vastavalt III peatükis sätestatud esimese astme menetlusele. Kõnealune õigus riiki jääda ei anna õigust saada elamisluba.
2. Liikmesriigid võivad teha erandi ainult juhul, kui isik esitab artiklis 41 osutatud korduva taotluse või kui liikmesriigid annavad isiku kas üle või välja teisele liikmesriigile kooskõlas Euroopa vahistamismääruses sätestatud kohustustega või muul viisil või kolmandale riigile või rahvusvahelisele kriminaalkohtule.
3. Liikmesriik võib taotleja anda lõike 2 kohaselt kolmandale riigile välja ainult juhul, kui pädevad ametiasutused on veendunud, et väljaandmisotsusega ei kaasne otsene ega kaudne tagasi- või väljasaatmine, millega rikutakse selle liikmesriigi rahvusvahelisest õigusest või liidu õigusest tulenevaid kohustusi.

Nõukogu 1. detsembri 2005. aasta direktiivi 2005/85/EÜ liikmesriikides pagulasseisundi omistamise ja äravõtmise menetluse miinimumnõuete kohta artikkel 7:

1. Taotluse esitajal lubatakse jääda liikmesriiki üksnes menetluse eesmärgil kuni tuvastav asutus on vastu võtnud otsuse vastavalt III peatükis sätestatud esimese astme menetlusele. Kõnealune õigus riiki jääda ei anna õigust saada elamisluba.
2. Liikmesriigid võivad teha erandi ainult juhul, kui vastavalt artiklitele 32 ja 34 korduvat taotlust enam läbi ei vaadata või kui liikmesriigid annavad isiku kas üle või välja teisele liikmesriigile kooskõlas Euroopa vahistamismääruses sätestatud kohustustega või kolmandale riigile või rahvusvahelisele kriminaalkohtule või tribunalile.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/95/EL, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule, artikli 21 lõige 1:

1. Liikmesriigid austavad tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõtet kooskõlas oma rahvusvaheliste kohustustega.

Rahvusvahelist õigusabi kriminaalasjades reguleeriva seaduse (Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen, edaspidi „IRG“) § 6 lõige 2:

- (1) [...]
- (2) Väljaandmine ei ole lubatav, kui on olulist alust eeldada, et väljaandmise korral antakse isik tema rassi, usutunnistuse, kodakondsuse, teatud sotsiaalsesse rühma kuuluvuse või poliitiliste tõekspidamiste pärast kohtu alla või teda karistatakse või kui isiku seisund võib mõnel eespool toodud põhjusel halveneda.

Väljaandmise Euroopa konventsiooni artikli 3 lõiked 1 ja 2:

1. Väljaandmist ei toimu, kui taotluse saanud pool peab kuritegu, mille suhtes seda taotletakse, poliitiliseks kuriteoks või poliitilise kuriteoga seotud kuriteoks.
2. Sama reeglit kohaldatakse, kui taotluse saanud poolel on oluline alus uskuda, et tavalise kuriteo puhul taotletakse väljaandmist selleks, et isikut süüdistada või karistada tema rassi, rahvuse, usuliste või poliitiliste tõekspidamiste pärast, või kui selle isiku seisund võib halveneda mõnel eeltoodud põhjusel.

Varjupaigaseaduse (Asylgesetz, AsylG) § 6:

Varjupaigataotluse kohta tehtud otsus on siduv kõikides asjades, milles on pagulasena või rahvusvahelise kaitse saajana tunnustamine § 1 lõike 1 punkti 2 tähenduses õiguslikult oluline.

See ei kehti väljaandmismenetluse ning välismaalaste viibimist riigis reguleeriva seaduse (Aufenthaltsgesetz) § 58 a suhtes.

Karistusseadustiku (Strafgesetzbuch, StGB) § 7:

- (1) Saksa karistusõigus on kohaldatav Saksa kodanike vastu välismaal toime pandud süütegude suhtes, kui tegu on karistatav teo toimepanemise kohas või kui teo toimepanemise koht ei allu ühegi riigi karistusõiguslikule jurisdiktsioonile.
- (2) Muude välismaal toime pandud süütegude suhtes on Saksa karistusõigus kohaldatav juhul, kui tegu on karistatav teo toimepanemise kohas või kui teo toimepanemise koht ei allu ühegi riigi karistusõiguslikule jurisdiktsioonile ja kui teo toimepanija
 1. oli teo toimepanemise ajal Saksa kodanik või sai selleks pärast teo toimepanemist või

2. oli teo toimepanemise ajal välismaalane ja peeti kinni Saksamaal ning kuigi väljaandmise seadus (Auslieferungsgesetz) võimaldab kõnealuse isiku süüteo liigi tõttu välja anda, ei anta teda välja, sest väljaandmistootlust ei ole mõistliku aja jooksul esitatud, isiku väljaandmisest on keeldutud või väljaandmine ei ole teostatav.

TÖÖDOKUMENT